

Úvod do SHO

Výkonnost a spolehlivost – KIV/VSP

Richard Lipka

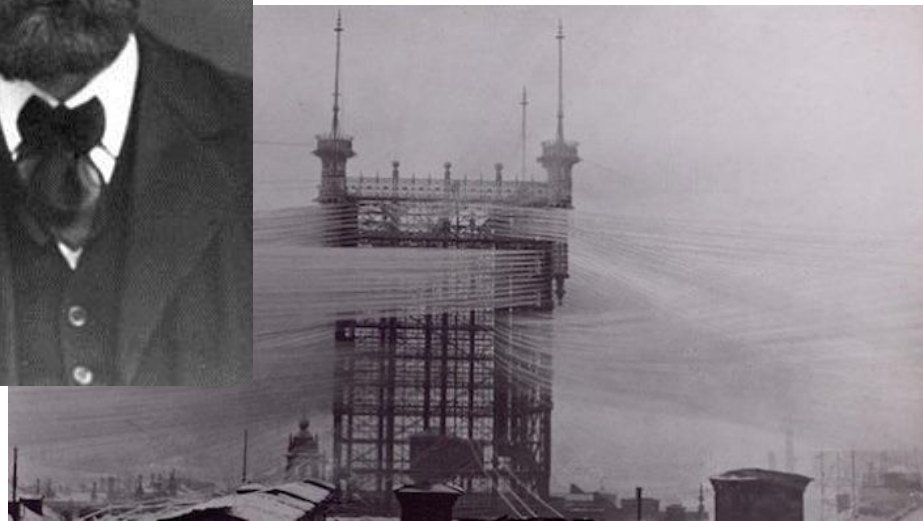
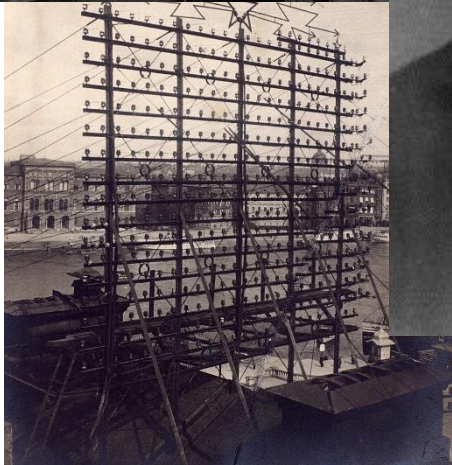
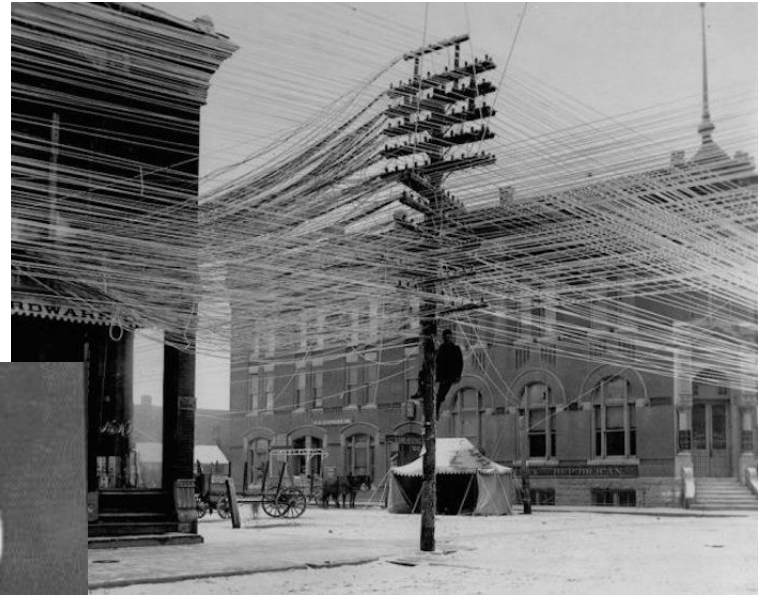
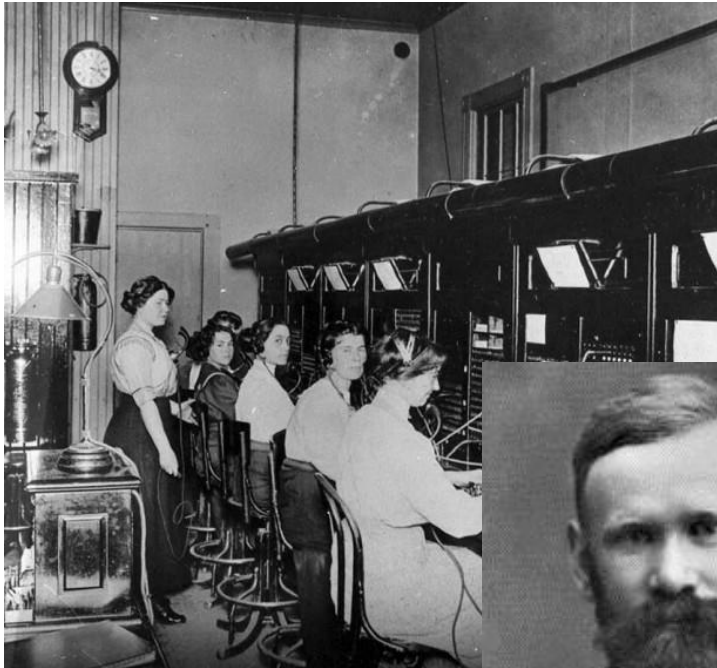
13.10.2015

Systemy hromadné obsluhy (*Queueing theory*)

- Modelování systémů, které obsluhují větší množství požadavků
 - Telekomunikační systémy
 - Řízení dopravy
 - Plánování procesů v OS
 - Návrh výrobních linek
 - Krizový management
 - Návrh míst, kde se čeká (obchody, úřady, nemocnice ...)
- Predikce výkonu takových systémů
- První modely ze začátku 20. století (telefonní ústředna v Kodani – *Erlang, 1909*)
 - podobně staré jako **Markovské modely**
 - Řada vztahů odvozena právě přes markovské modely

VSP - Úvod do SHO I

SHO - základy

- Základní koncept:
 - *Systém poskytuje službu*
 - Realizována *kanálem obsluhy / serverem*
 - *Klienti posílají požadavky / zahajují transakce*
 - *Požadavky jsou buď obsluhovány, nebo čekají ve frontách*
- Teorie založena na statistice → funguje jen pro dostatečný počet požadavků
 - Abstrahuje od konkrétní realizace služby
 - Sleduje jen časové posloupnosti příchodů požadavků a jejich obsluh
→ lze určit základní výkonové charakteristiky
- Zjednodušení umožňuje konstruovat SHO model v uzavřeném tvaru (jako vzoreček)
(složitě SHO je třeba řešit simulačně, ne vždy je možné nebo praktické najít uzavřený tvar)

VSP - Úvod do SHO I

Příklady

System	Klient	Server	Požadavek
Dopravní síť	Vozidlo	Křižovatka	Průjezd křižovatkou
Google	Hledající	Vyhledávací stroj a DB	Vyhledání stránky
Letiště	Letadlo	Runway	Odlet nebo přilet
Úřad	Občan	Přepážka	Vydání dokladu
Menza	Hladový student	Výdejní okénko / pult / kasa	Vydání jídla / zaplacení jídla
Myčka aut	Vozidlo	Mycí linka	Umytí vozidla

VSP - Úvod do SHOI

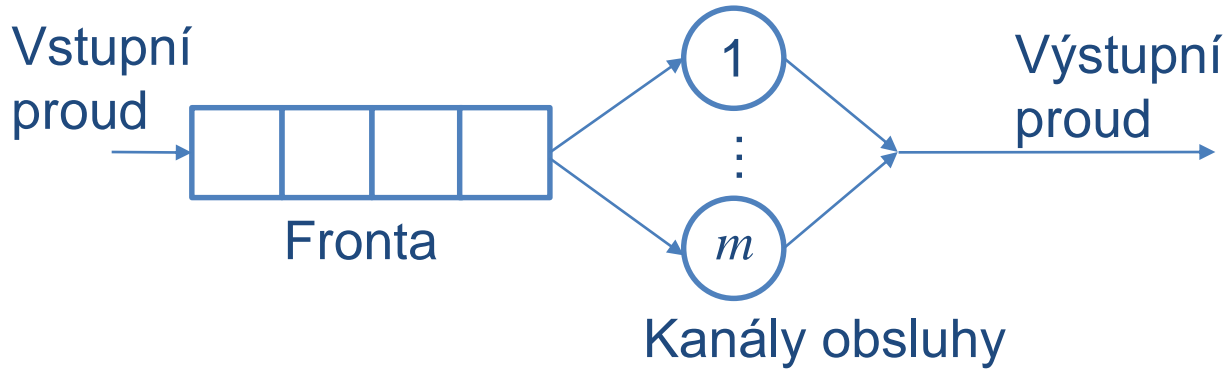

Základní problémy

- Příliš mnoho požadavků na systém
 - Požadavky čekají ve frontě příliš dlouho (fronta může narůstat do nekonečna)
 - Požadavky nemají kde čekat a jsou zahazovány
 - potřebuji zvýšit kapacitu systému (přidat zdroje) – relativně snadné v cloudových řešeních
- Příliš málo požadavků na systém
 - Systém není vytížen – většinu času nic nedělá (ale stále spotřebovává zdroje)
 - mohu zdroje využít nějak jinak (nebo zrušit)

Elementární SHO

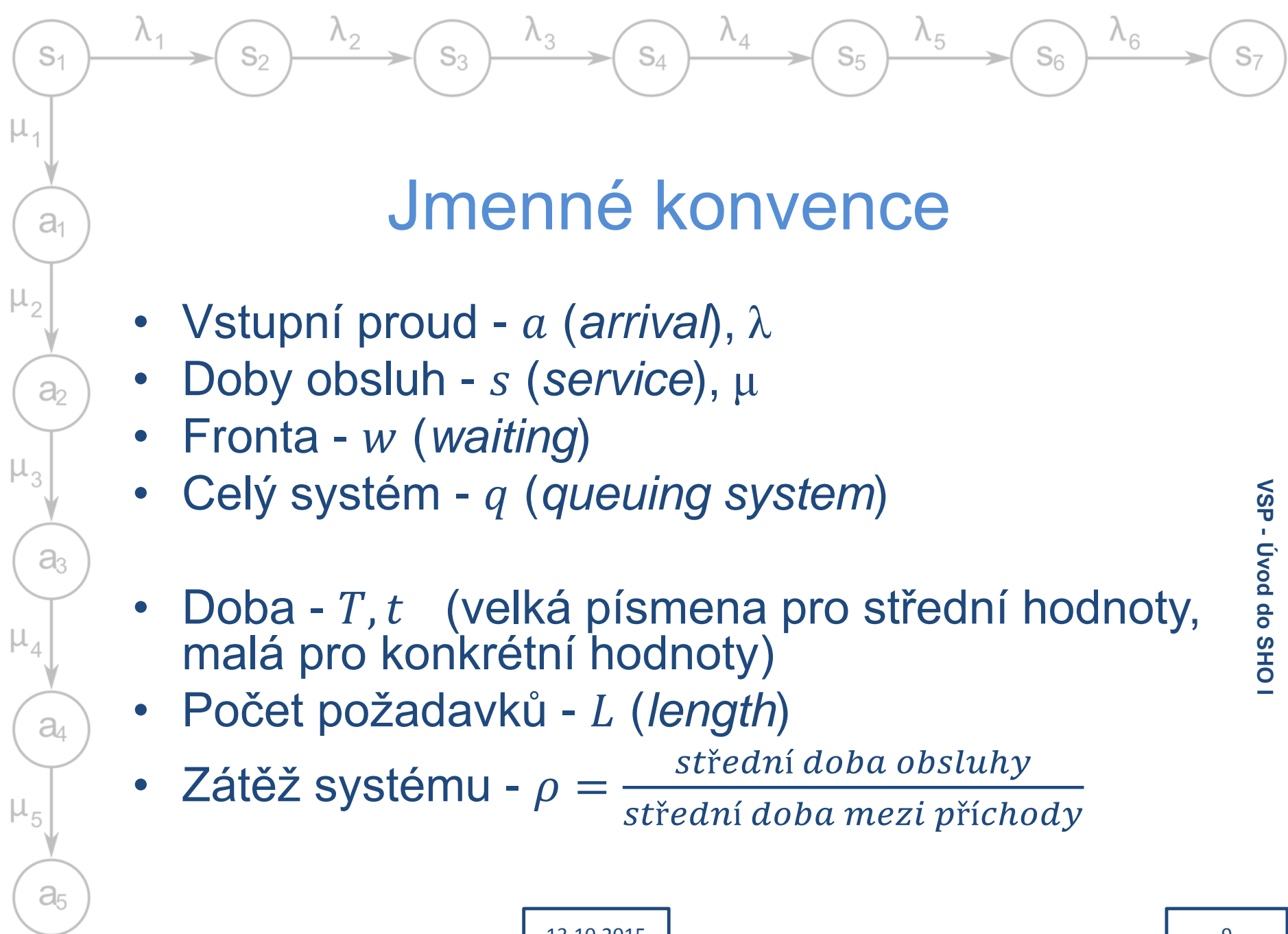

- Stav systému: počet požadavků v něm
- Potřebujeme znát:
 - Charakteristiku vstupního proudu
 - Chování fronty
 - Charakteristiku obsluhy požadavků
- Předpokládáme stacionární režim činnosti
 - Charakteristiky se nemění v čase (podobně jako u Markovských modelů)
 → modelujeme *ustálený provoz*, ne *přechodový děj*

Zdroje požadavků

- Vkládají požadavky do fronty
 - Abstraktní, obvykle bez ekvivalentu v reálném světě, hodí se hlavně pro simulace
- Lze dělit podle počtu požadavků
 - *Omezené zdroje*
 - Předem omezená množina požadavků
→ vstupní proud závisí na stavu SHO
 - Např. modelování procesů v kritické sekci
 - *Neomezené zdroje*
 - „Nekonečné“ množství požadavků
→ vstupní proud nezávisí na stavu SHO
 - Např. požadavky na webový server

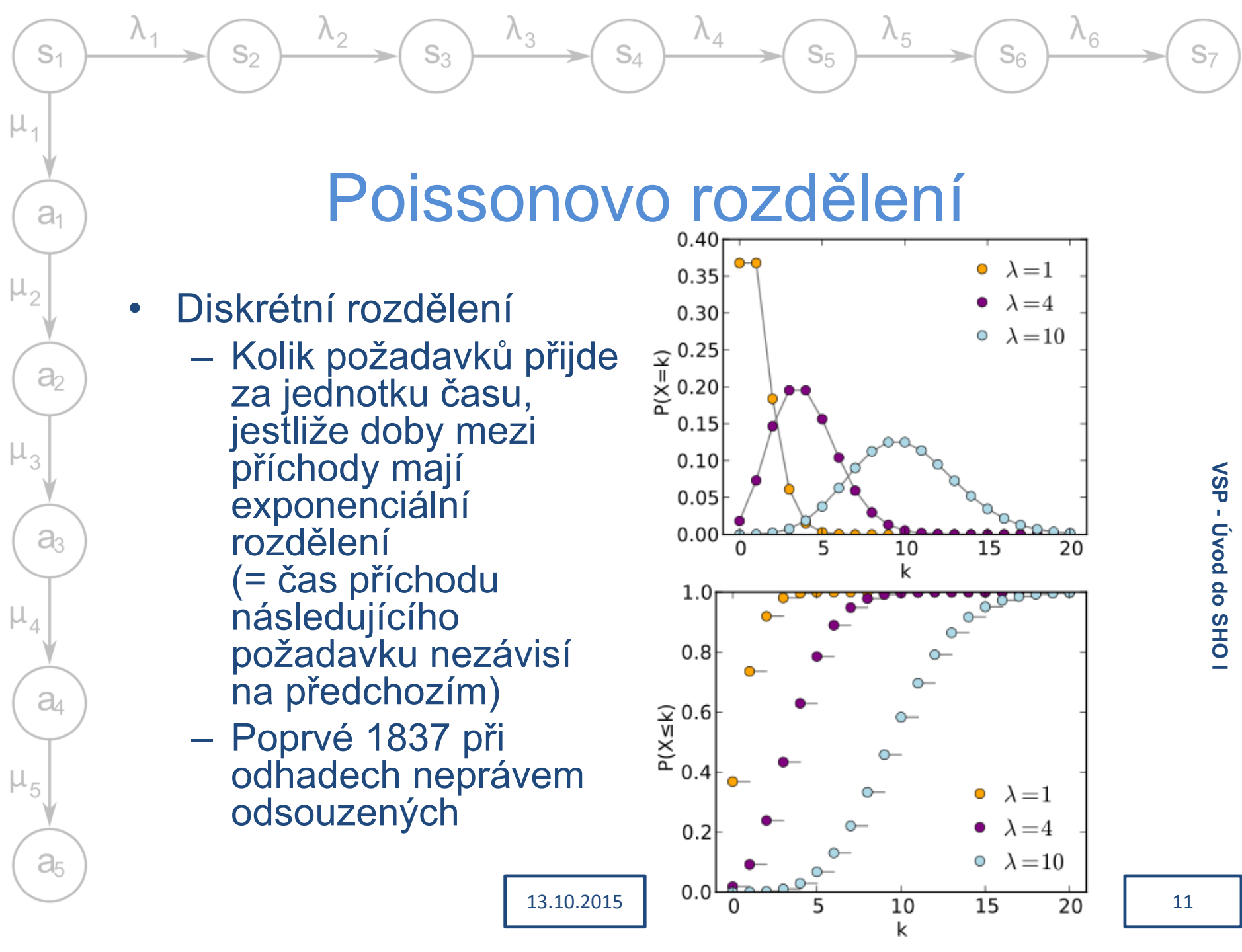
Jmenné konvence

- Vstupní proud - a (*arrival*), λ
- Doby obsluh - s (*service*), μ
- Fronta - w (*waiting*)
- Celý systém - q (*queueing system*)
- Doba - T, t (velká písmena pro střední hodnoty, malá pro konkrétní hodnoty)
- Počet požadavků - L (*length*)
- Zátěž systému - $\rho = \frac{\textit{střední doba obsluhy}}{\textit{střední doba mezi příchody}}$

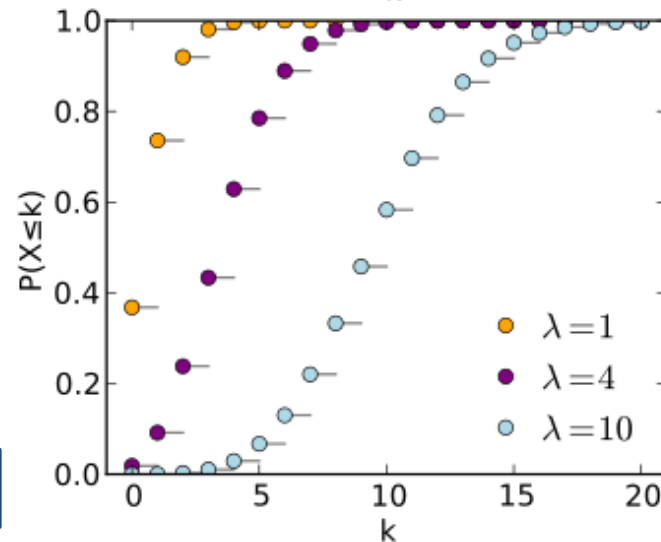
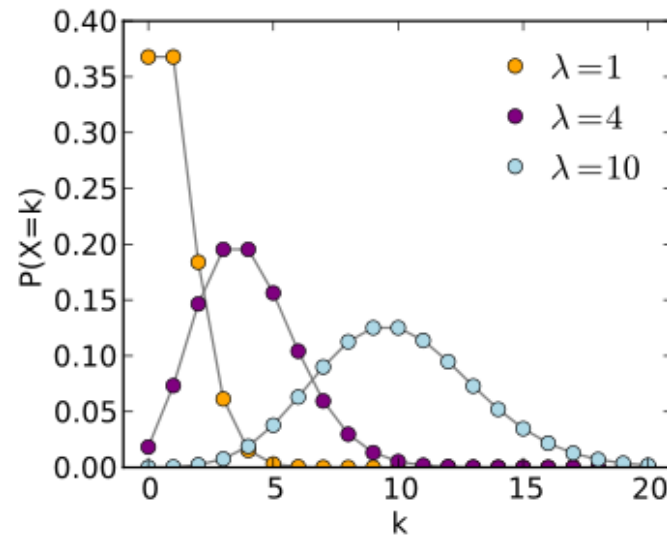
Vstupní proud

- Časová posloupnost s jakou požadavky do systému vstupují - $\{t_1 < t_2 < t_3 \dots\}$
 - Popsán jako $\tau_k = t_k - t_{k-1}$ pro $k \geq 1$ – interval mezi příchody (*inter-arrival time*)
 - Pokud jsou jednotlivé hodnoty τ_k statisticky nezávislé a mají stejné rozdělení, považovány za realizaci veličiny τ
- Obvyklý popis: $F_a(t) = P\{\tau \leq t\}$ nebo odpovídající $f_a(t) = (F_a(t))'$
- Typické vstupní proudy:
 - *Poissonovský* – exponenciální rozdělení pro doby mezi příchody požadavků (v každém okamžiku stejná pravděpodobnost příchodu dalšího požadavku – nezáleží na tom jak dlouhá doba uběhla od posledního)
 - Gaussovský
 - Rovnoměrný – bez náhody, stejné intervaly

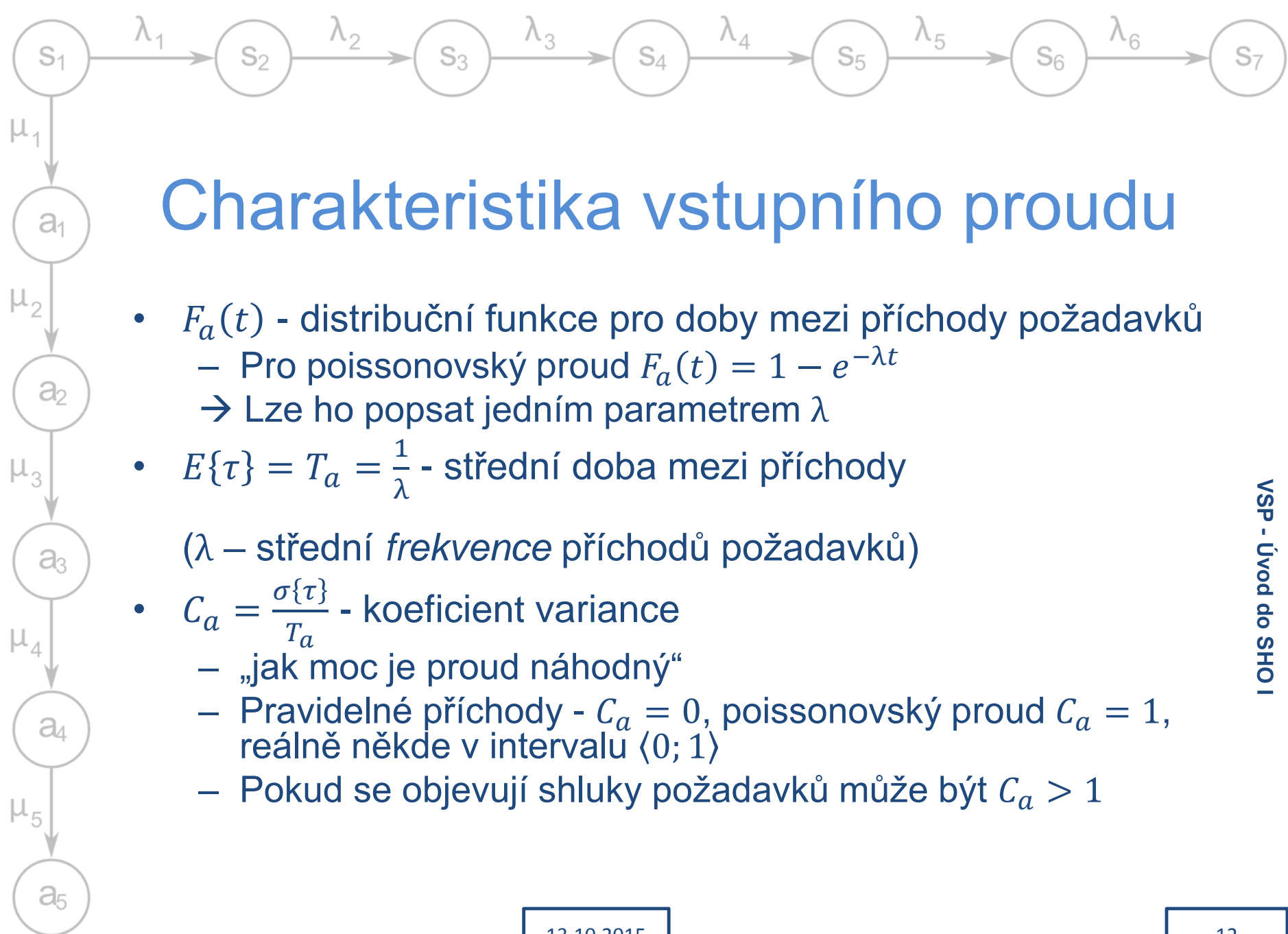

Poissonovo rozdělení

- Diskrétní rozdělení
 - Kolik požadavků přijde za jednotku času, jestliže doby mezi příchody mají exponenciální rozdělení (= čas příchodu následujícího požadavku nezávisí na předchozím)
 - Poprvé 1837 při odhadech neprávem odsouzených

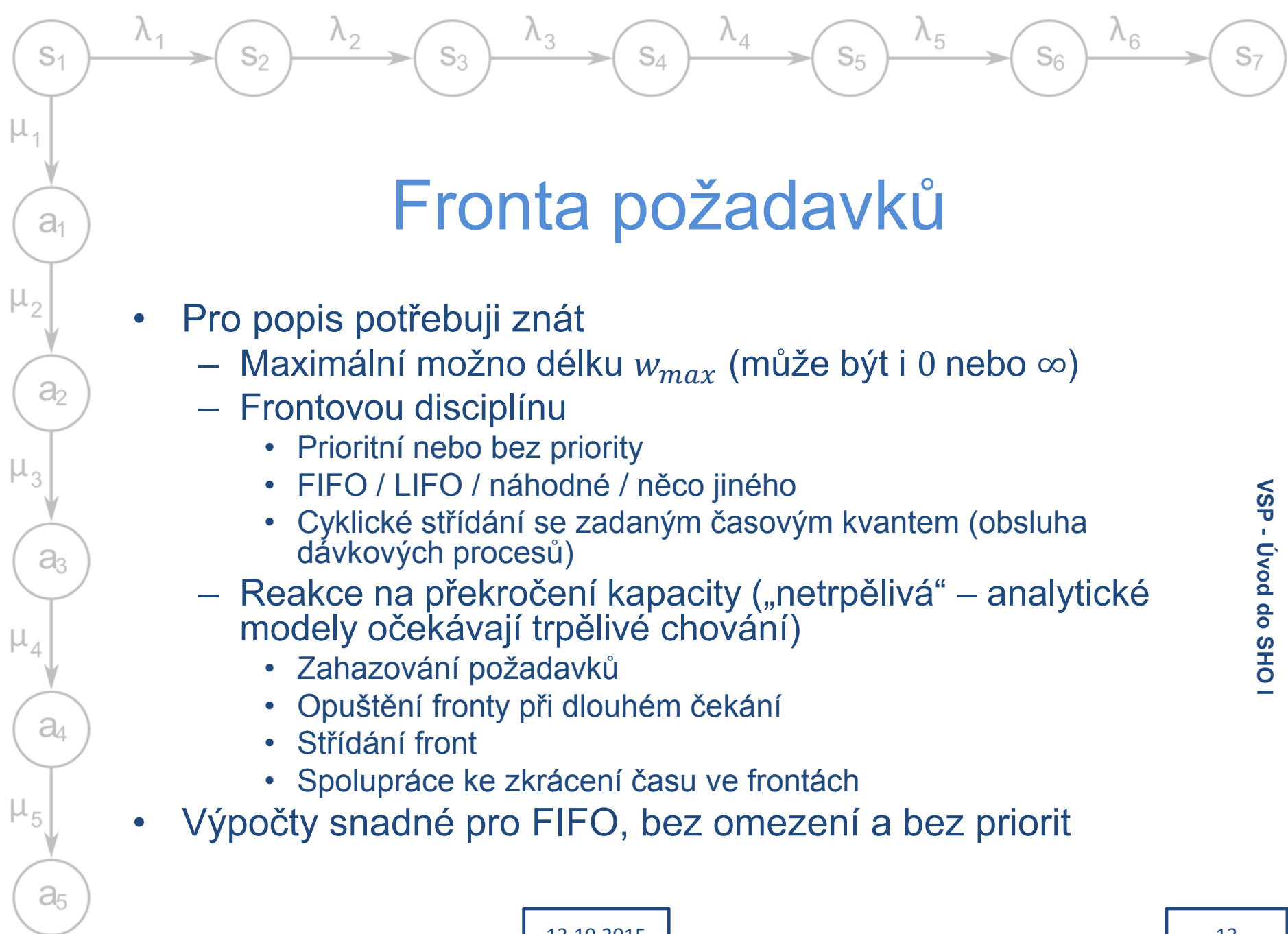

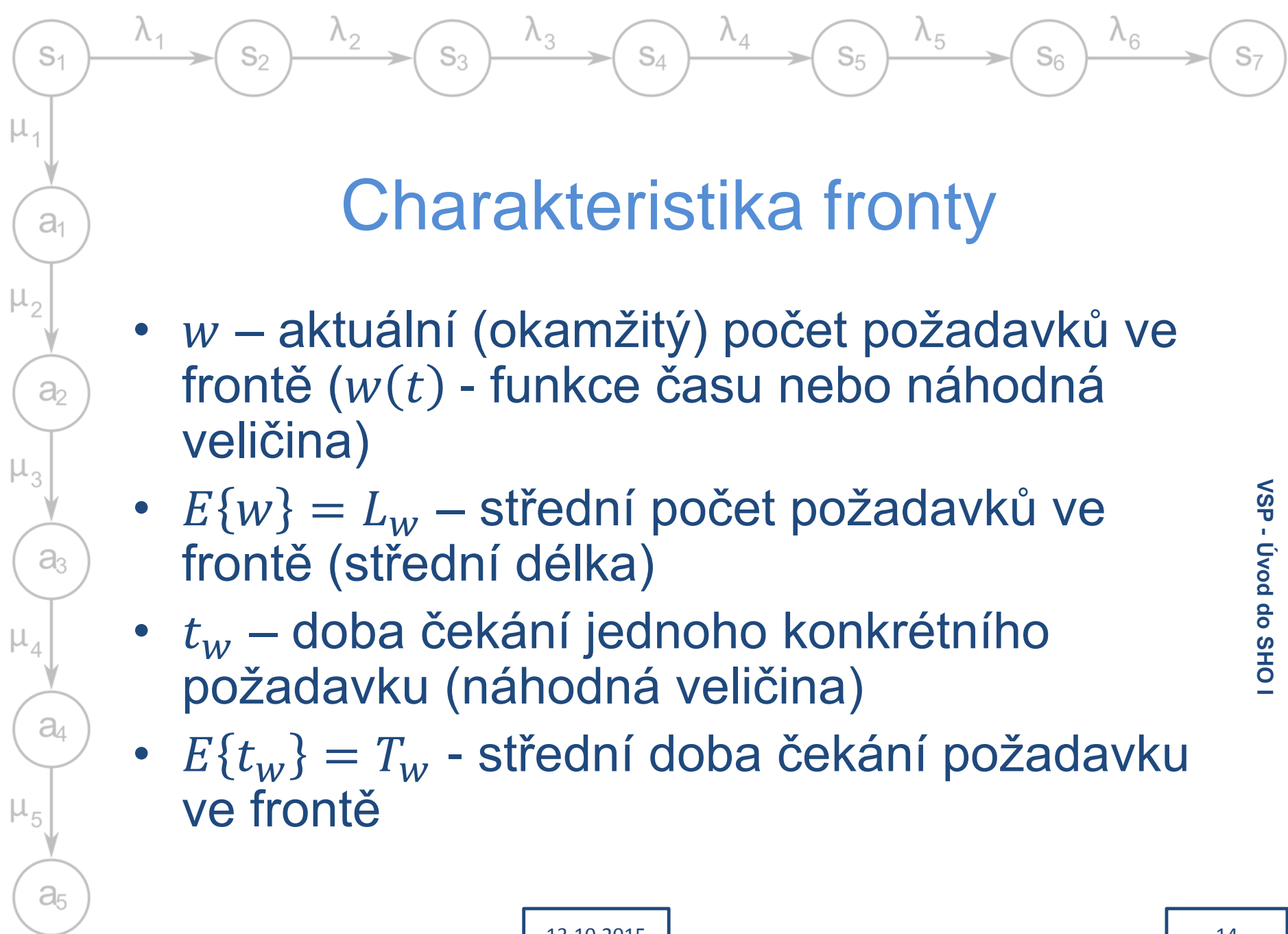
VSP - Úvod do SHOI

Charakteristika vstupního proudu

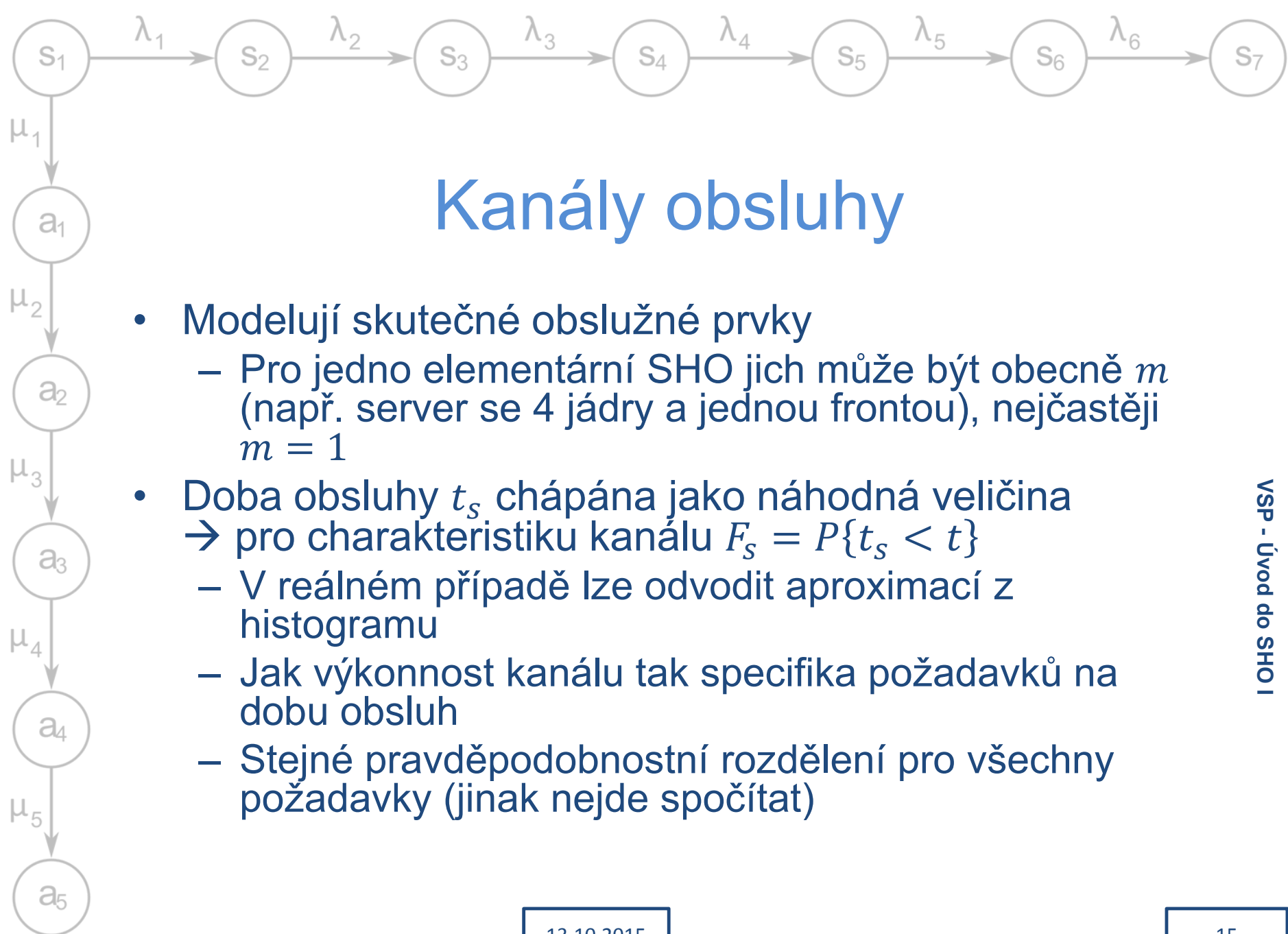
- $F_a(t)$ - distribuční funkce pro doby mezi příchody požadavků
 - Pro poissonovský proud $F_a(t) = 1 - e^{-\lambda t}$
 - Lze ho popsat jedním parametrem λ
- $E\{\tau\} = T_a = \frac{1}{\lambda}$ - střední doba mezi příchody
 (λ – střední *frekvence* příchodů požadavků)
- $C_a = \frac{\sigma\{\tau\}}{T_a}$ - koeficient variance
 - „jak moc je proud náhodný“
 - Pravidelné příchody - $C_a = 0$, poissonovský proud $C_a = 1$, reálně někde v intervalu $\langle 0; 1 \rangle$
 - Pokud se objevují shluky požadavků může být $C_a > 1$

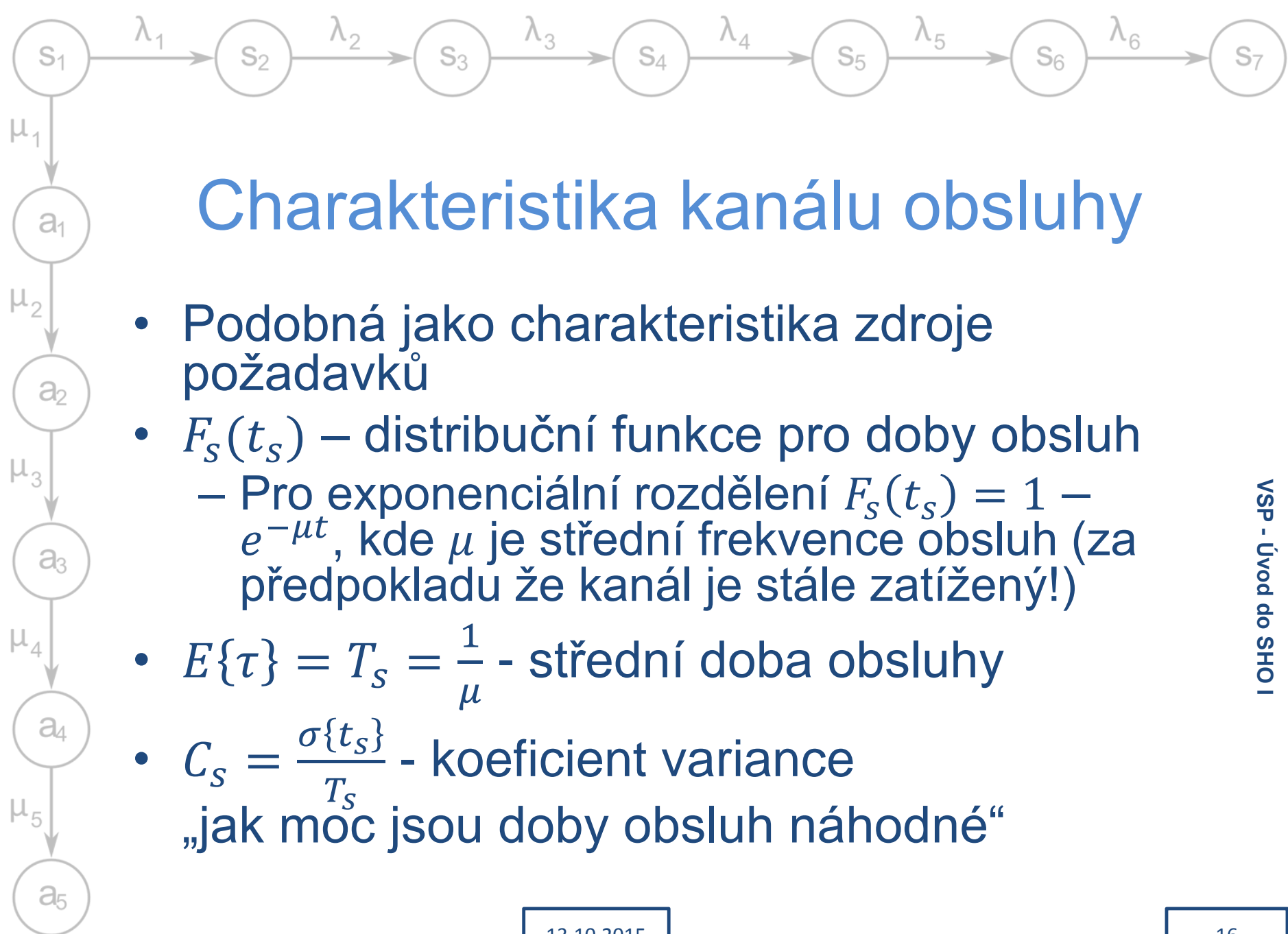
Charakteristika fronty

- w – aktuální (okamžitý) počet požadavků ve frontě ($w(t)$ - funkce času nebo náhodná veličina)
- $E\{w\} = L_w$ – střední počet požadavků ve frontě (střední délka)
- t_w – doba čekání jednoho konkrétního požadavku (náhodná veličina)
- $E\{t_w\} = T_w$ - střední doba čekání požadavku ve frontě

Kanály obsluhy

- Modelují skutečné obslužné prvky
 - Pro jedno elementární SHO jich může být obecně m (např. server se 4 jádry a jednou frontou), nejčastěji $m = 1$
- Doba obsluhy t_s chápána jako náhodná veličina
 - pro charakteristiku kanálu $F_s = P\{t_s < t\}$
 - V reálném případě lze odvodit aproximací z histogramu
 - Jak výkonnost kanálu tak specifika požadavků na dobu obsluh
 - Stejné pravděpodobnostní rozdělení pro všechny požadavky (jinak nejde spočítat)

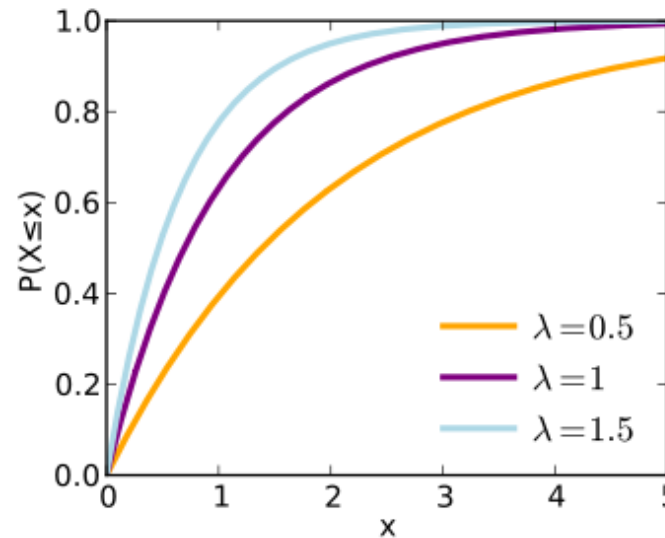
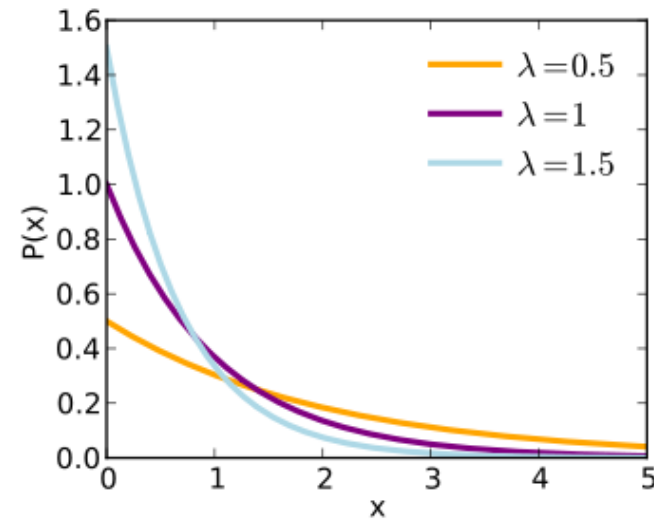
Charakteristika kanálu obsluhy

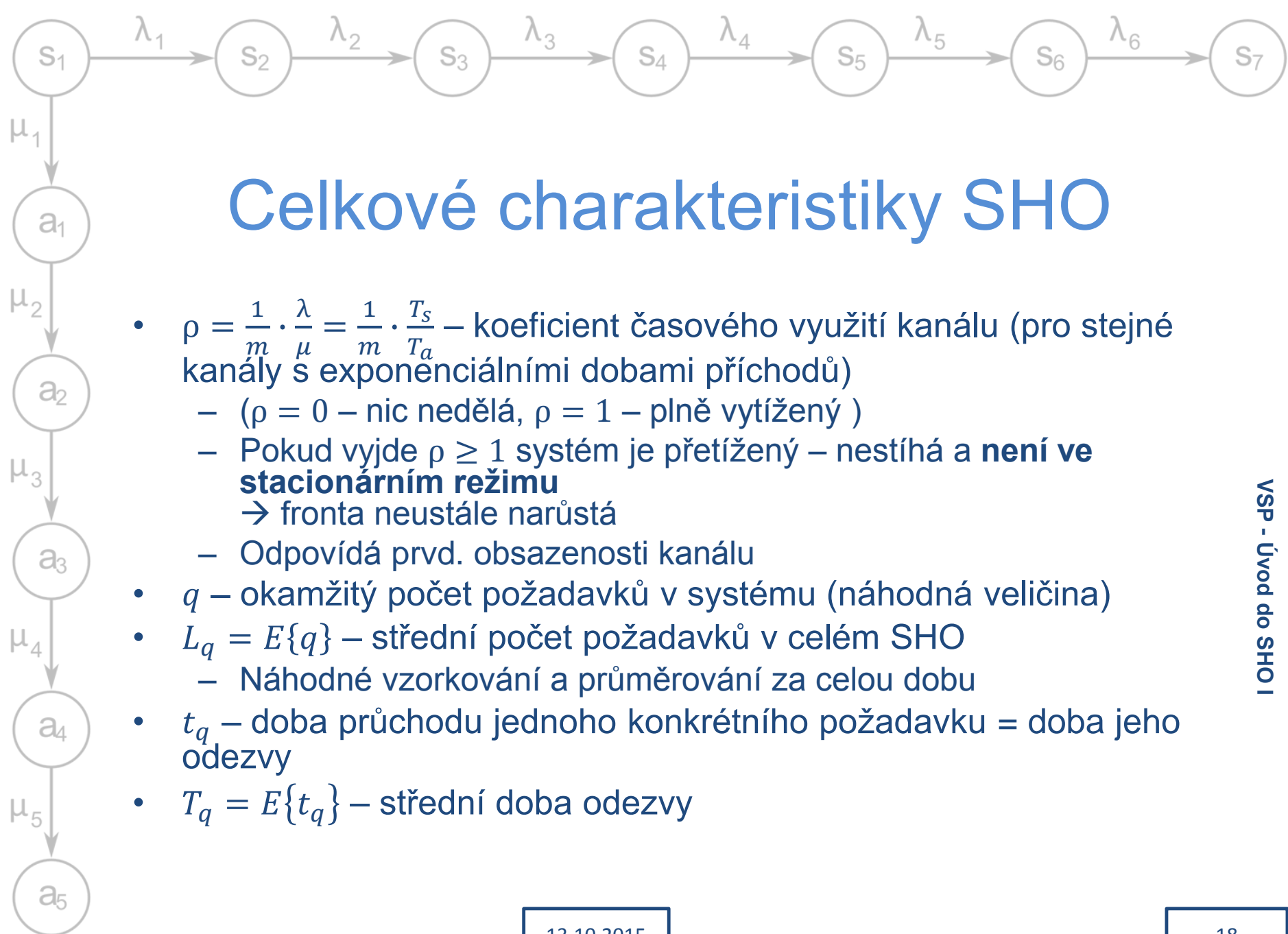
- Podobná jako charakteristika zdroje požadavků
- $F_S(t_S)$ – distribuční funkce pro doby obsluh
 - Pro exponenciální rozdělení $F_S(t_S) = 1 - e^{-\mu t}$, kde μ je střední frekvence obsluh (za předpokladu že kanál je stále zatížený!)
- $E\{\tau\} = T_S = \frac{1}{\mu}$ - střední doba obsluhy
- $C_S = \frac{\sigma\{t_S\}}{T_S}$ - koeficient variance
 „jak moc jsou doby obsluh náhodné“

Exponenciální rozdělení

- Spojité rozdělení
 - Doba mezi dvěma požadavky, jejichž příchody jsou na sobě nezávislé a mohou v každém okamžiku nastat se stejnou pravděpodobností
 - Parametr je frekvence
- Diskrétní varianta – geometrické rozdělení

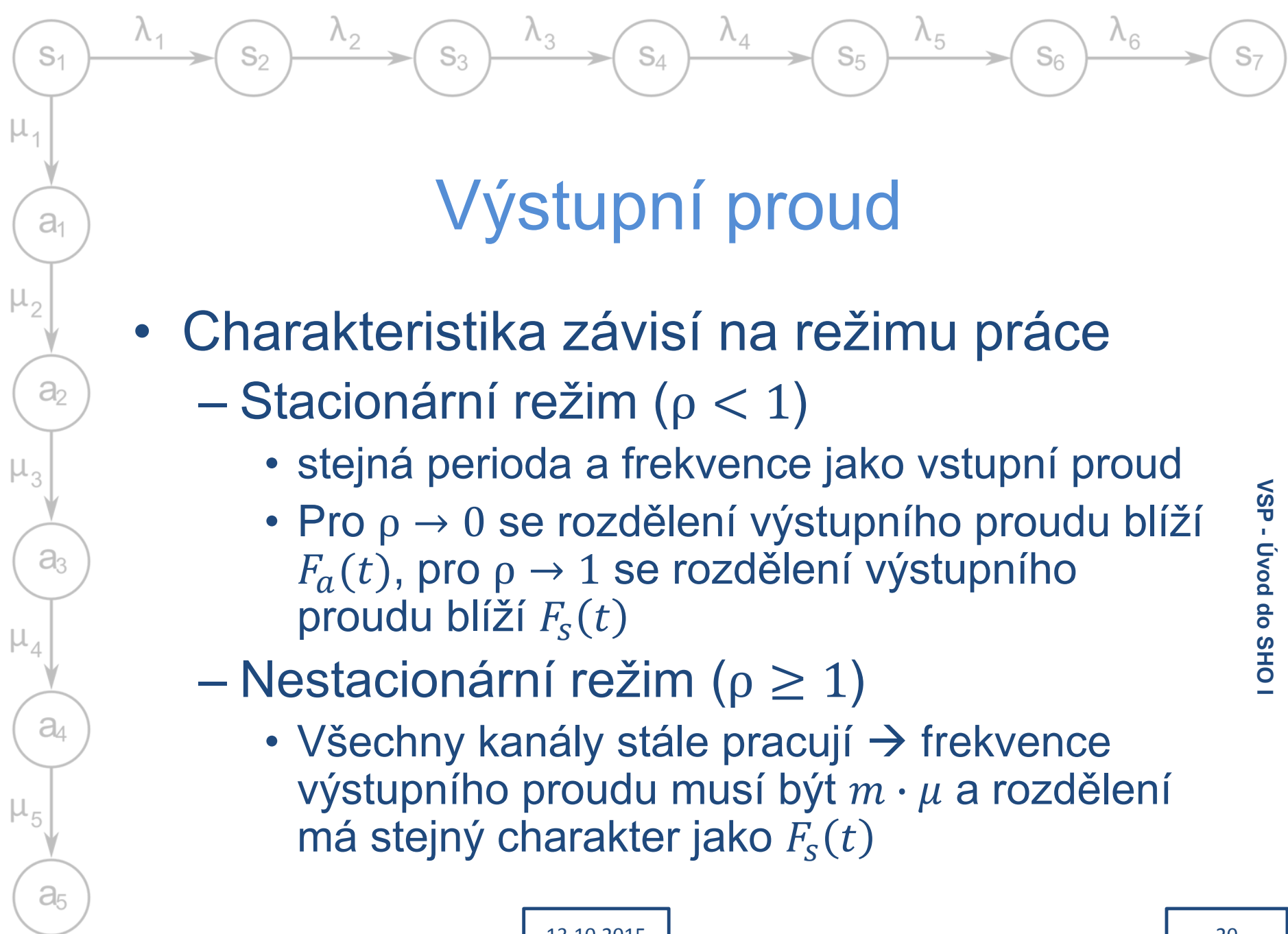
Celkové charakteristiky SHO

- $\rho = \frac{1}{m} \cdot \frac{\lambda}{\mu} = \frac{1}{m} \cdot \frac{T_s}{T_a}$ – koeficient časového využití kanálu (pro stejné kanály s exponenciálními dobami příchodů)
 - ($\rho = 0$ – nic nedělá, $\rho = 1$ – plně vytížený)
 - Pokud vyjde $\rho \geq 1$ systém je přetížený – nestíhá a **není ve stacionárním režimu**
 → fronta neustále narůstá
 - Odpovídá prvd. obsazenosti kanálu
- q – okamžitý počet požadavků v systému (náhodná veličina)
- $L_q = E\{q\}$ – střední počet požadavků v celém SHO
 - Náhodné vzorkování a průměrování za celou dobu
- t_q – doba průchodu jednoho konkrétního požadavku = doba jeho odezvy
- $T_q = E\{t_q\}$ – střední doba odezvy

Základní vztahy středních hodnot

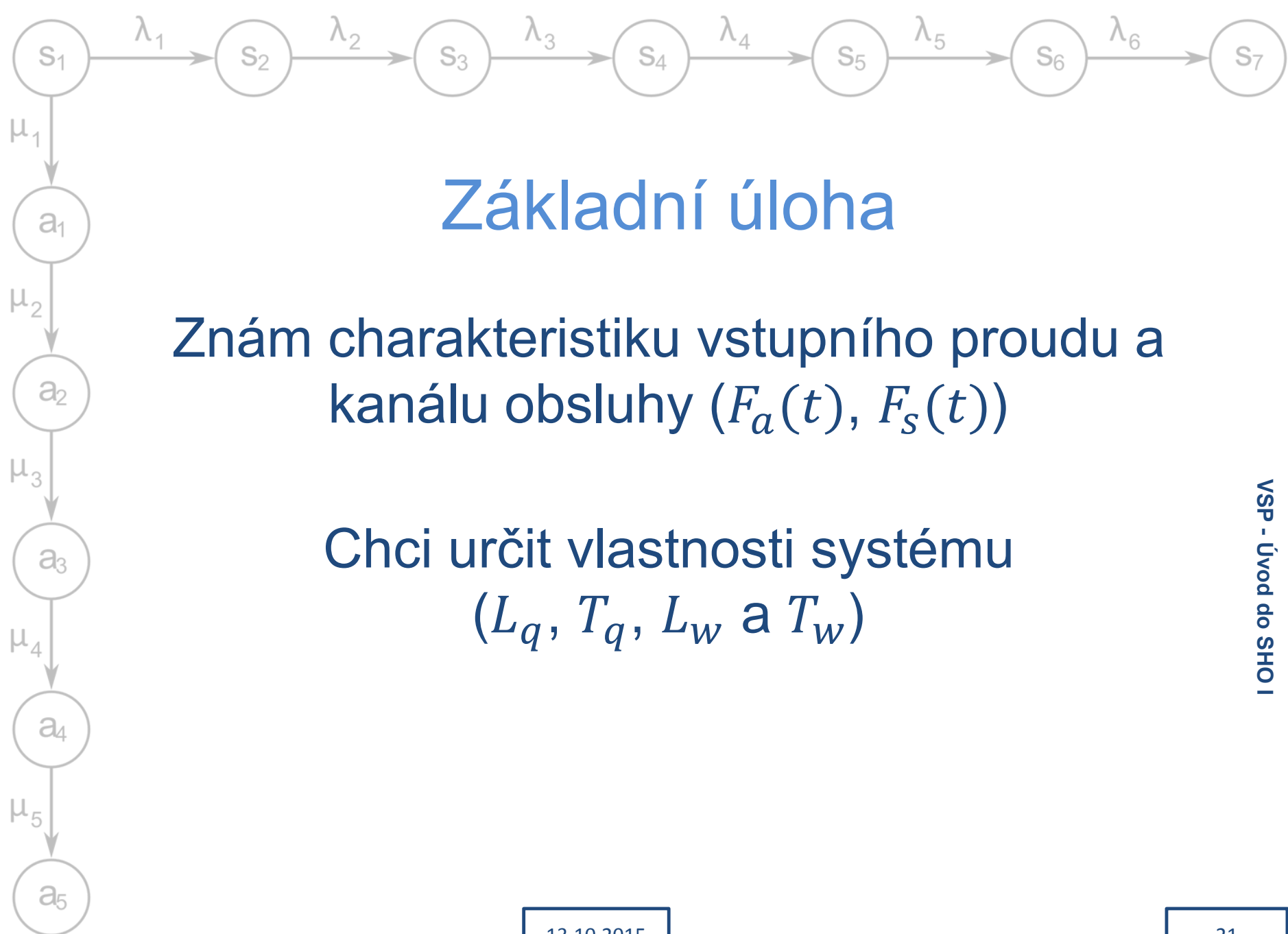
- $L_q = L_w + L_s = L_w + m \frac{\lambda}{\mu}$ - v systému je to co je ve frontě a v kanálech obsluhy
 - $T_q = T_w + T_s = T_w + \frac{1}{\mu}$ - průchod systémem je složen z čekání a obsluhy
 - **Littleovy vzorce** (stacionární režim, FIFO!)
 - $L_q = \lambda \cdot T_q$
 - $L_w = \lambda \cdot T_w$
 - $T_w = L_w \cdot T_a$
 - Nezávisí na pravděpodobnostním rozdělení vstupního proudu, lze uplatnit i na složený systém
- z jedné z hodnot L_q , T_q , L_w a T_w a znalosti λ lze dopočítat ostatní

Výstupní proud

- Charakteristika závisí na režimu práce
 - Stacionární režim ($\rho < 1$)
 - stejná perioda a frekvence jako vstupní proud
 - Pro $\rho \rightarrow 0$ se rozdělení výstupního proudu blíží $F_a(t)$, pro $\rho \rightarrow 1$ se rozdělení výstupního proudu blíží $F_s(t)$
 - Nestacionární režim ($\rho \geq 1$)
 - Všechny kanály stále pracují \rightarrow frekvence výstupního proudu musí být $m \cdot \mu$ a rozdělení má stejný charakter jako $F_s(t)$

VSP - Úvod do SHO I

Základní úloha

Znám charakteristiku vstupního proudu a kanálu obsluhy ($F_a(t)$, $F_s(t)$)

Chci určit vlastnosti systému (L_q , T_q , L_w a T_w)

Kendallova klasifikace

- Charakteristika různých typů SHO, podle vlastností vstupních proudů, obsluh, front ... (z 50. let)
- Systém je popsán trojicí (pěticí)

X / Y / m / I / disc.

- **X** – prvd. rozdělení vstupního proudu
- **Y** – prvd. rozdělení dob obsluh
- **m** – počet kanálů obsluhy
- **I** – maximální délka fronty (obvykle ∞ - pak se neuvádí)
- **disc.** – frontová disciplína (obvykle FIFO, pak se neuvádí)

Kendallova klasifikace

- Typické charakteristiky proudů:
 - GI – obecné náhodné rozdělení, intervaly příchodů statisticky nezávislé
 - G – obecné náhodné rozdělení
 - M – exponenciální rozdělení dob obsluh nebo příchodů požadavků (*Markovské*)
 - D – deterministické intervaly (konstantní nebo jinak pravidelné)
- Typické příklady: M/M/1, M/M/m, M/M/1/n/FIFO, M/G/1

M/M/1 (/∞/FIFO)

- Nejjednodušší varianta

- Poissonovský vstupní proud, exponenciální doby obsluhy → lze charakterizovat 2

parametry: $\frac{\lambda}{\mu}$

- λ – střední frekvence vstupního proudu
($F_a(t) = 1 - e^{-\lambda t}$)

- μ – střední podmíněná frekvence obsluh
pro $\rho < 1$ bude skutečná frekvence nižší

- $\rho = \frac{\lambda}{\mu} \rightarrow$ pro stacionární režim $\lambda < \mu$

- Lze modelovat jako markovský proces

Markovský model M/M/1

$$0 = -\lambda p_0 + \mu p_1$$

$$p_1 = \frac{\lambda}{\mu} p_0 = \rho p_0$$

$$0 = \lambda p_0 - \lambda p_1 - \mu p_1 + \mu p_2$$

$$p_2 = \frac{\lambda}{\mu} p_1 = \rho \rho p_0 = \rho^2 p_0$$

...

$$\rho_k = \rho^k p_0 = \rho^k (1 - \rho)$$

- Prvd. funkce rozložení náhodné veličiny k (počet požadavků v SHO)

Markovský model M/M/1

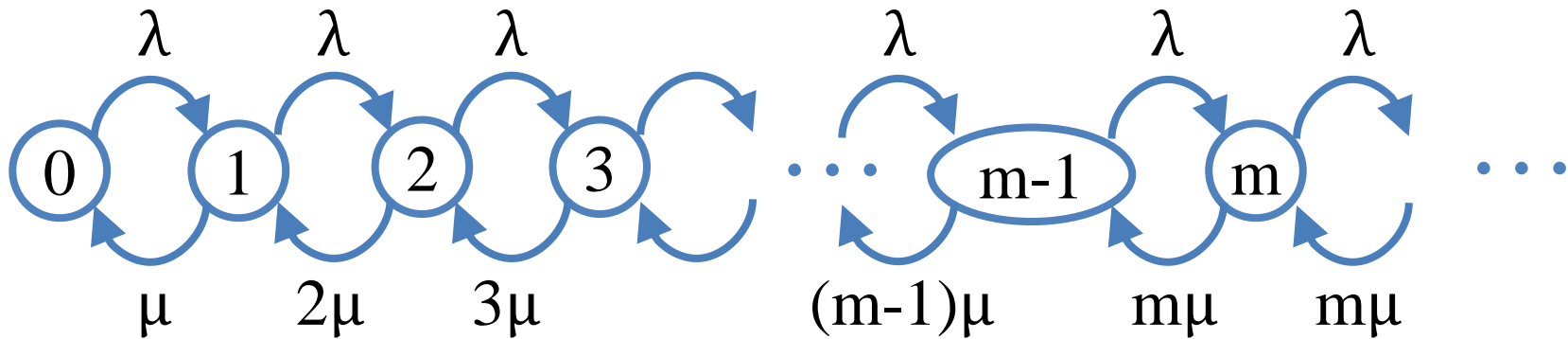

$$\rho_k = \rho^k p_0 = \rho^k (1 - \rho)$$

- $E\{k\} = \sum_{k=0}^{\infty} k p_k = (1 - \rho) \sum_{k=0}^{\infty} k \rho^k = (1 - \rho) \frac{\rho}{(1 - \rho)^2} = \frac{\rho}{(1 - \rho)} = L_q$ (pro $(\rho < 1)$)
- T_q, L_w a T_w lze určit z Littleových vzorců

Markovský model M/M/m

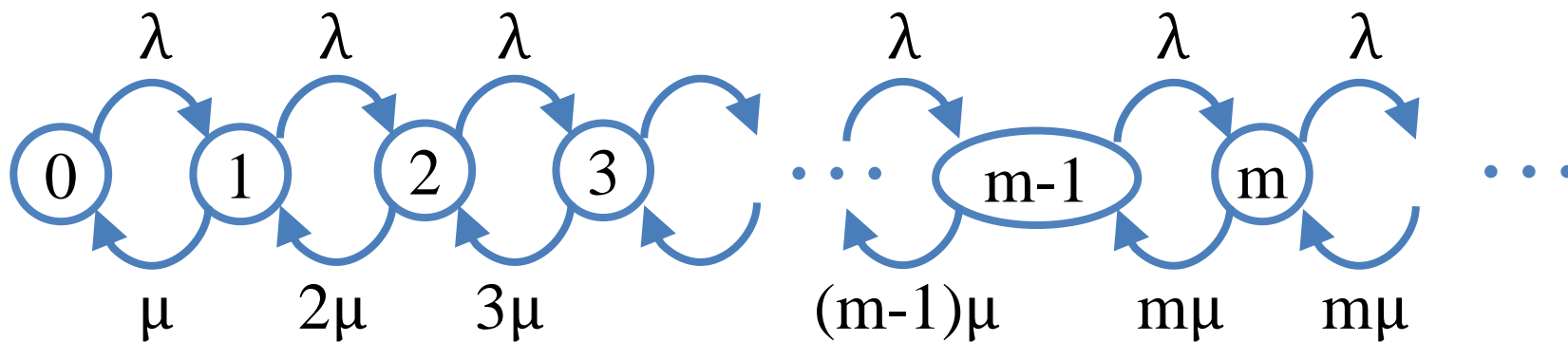

- Existuje m obslužných kanálů pro jednu vstupní frontu
 \rightarrow podobné chování jako M/M/1, ale s bufferem

- $$\rho = \frac{1}{m} \frac{\lambda}{\mu} = \frac{\lambda T_s}{m} \quad \left(T_s = \frac{1}{\mu} \right)$$

Markovský model M/M/m

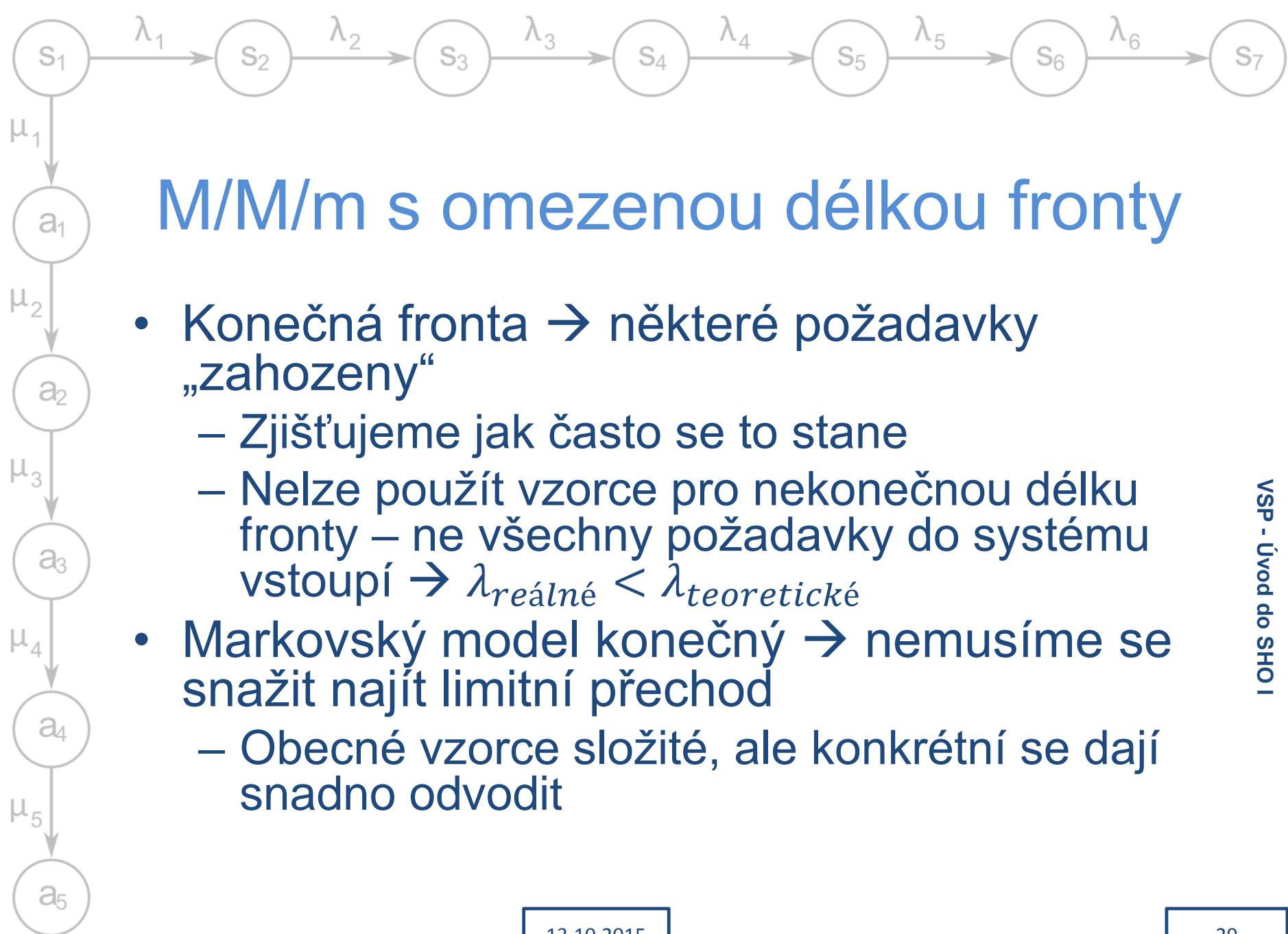
- Existuje obecné (složitě řešení), pro přibližný odhad (nebo $m \in \{1,2\}$):

$$- L_q \cong \frac{m\rho}{1-\rho^m}$$

$$- T_q \cong \frac{T_s}{1-\rho^m}$$

Řešení v **Probability, Statistics, and Queuing Theory** (Second Edition) nebo na

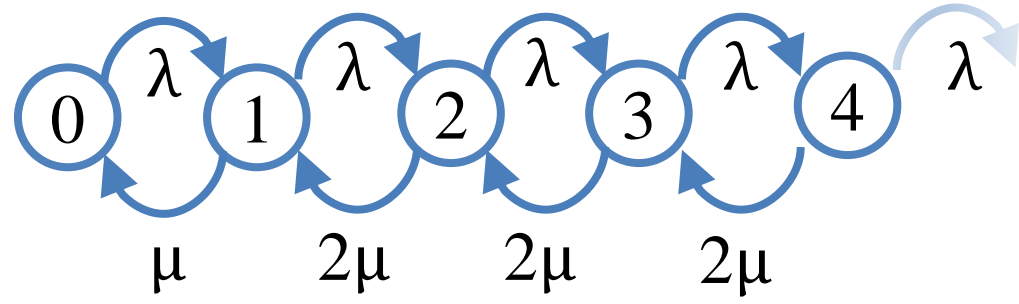
http://irh.inf.unideb.hu/~jsztrik/education/16/SOR_Main_Angol.pdf (<http://irh.inf.unideb.hu/user/jsztrik/>)

- Konečná fronta \rightarrow některé požadavky „zahozeny“
 - Zjišťujeme jak často se to stane
 - Nelze použít vzorce pro nekonečnou délku fronty – ne všechny požadavky do systému vstoupí $\rightarrow \lambda_{reálné} < \lambda_{teoretické}$
- Markovský model konečný \rightarrow nemusíme se snažit najít limitní přechod
 - Obecné vzorce složité, ale konkrétní se dají snadno odvodit

M/M/2/2/FIFO

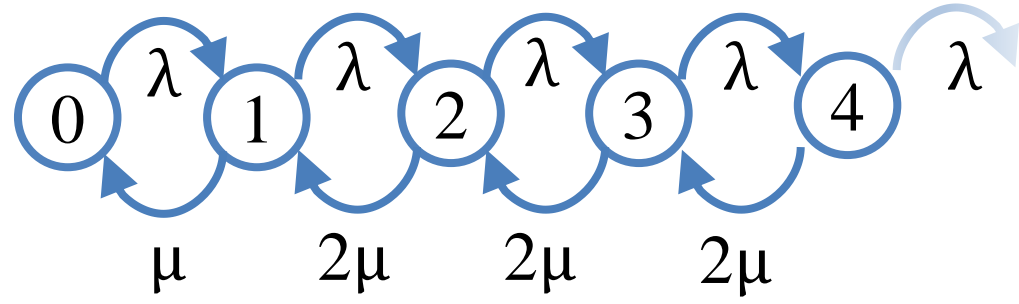

- 2 servery, fronta pro 2 požadavky

- Lze sestavit soustavu lineárních rovnic a najít p_0, p_1, p_2, p_3, p_4
- p_0 - pravděpodobnost že systém nic nedělá
- p_4 - pravděpodobnost že žádný další požadavek nemůže vstoupit ($p_4 \cdot 100\%$ - podíl odmítnutých požadavků)
- $L_q = 0 \cdot p_0 + 1 \cdot p_1 + 2 \cdot p_2 + 3 \cdot p_3 + 4 \cdot p_4$

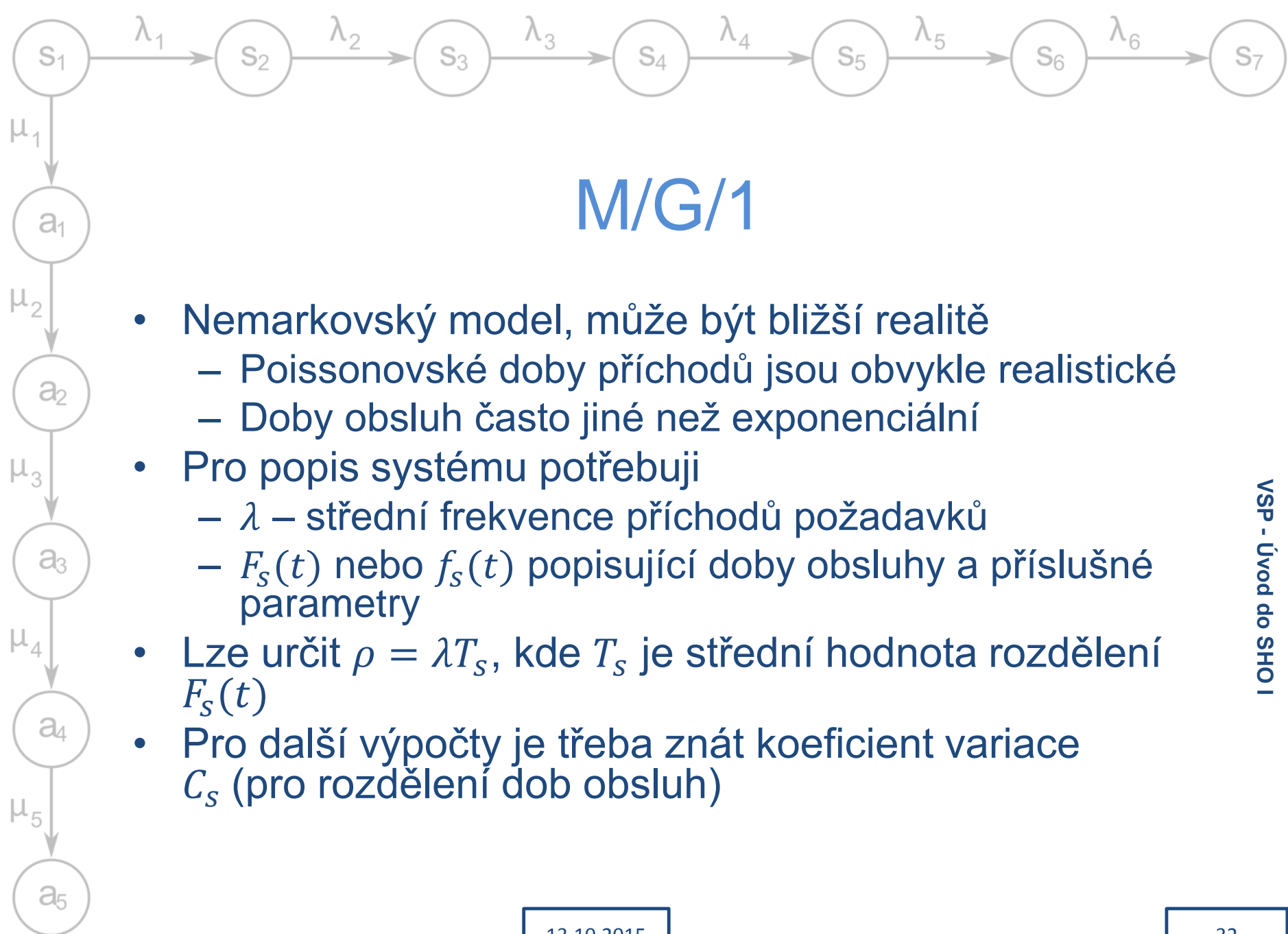

M/M/2/2/FIFO

- 2 servery, fronta pro 2 požadavky

- $\rho = \frac{p_1}{2} + p_2 + p_3 + p_4$
 - Vážený průměr zatížení v jednotlivých stavech
- $L_w = p_3 + 2p_4$
 - Vážený průměr možných délek front
- Střední frekvence zahození požadavku: λp_4
 - Frekvence přijetí: $\lambda(1 - p_4)$ - skutečná frekvence příchoďů požadavků
- $T_q = \frac{L_q}{\lambda(1-p_4)}$ (Little - $L_q = \lambda T_q$)

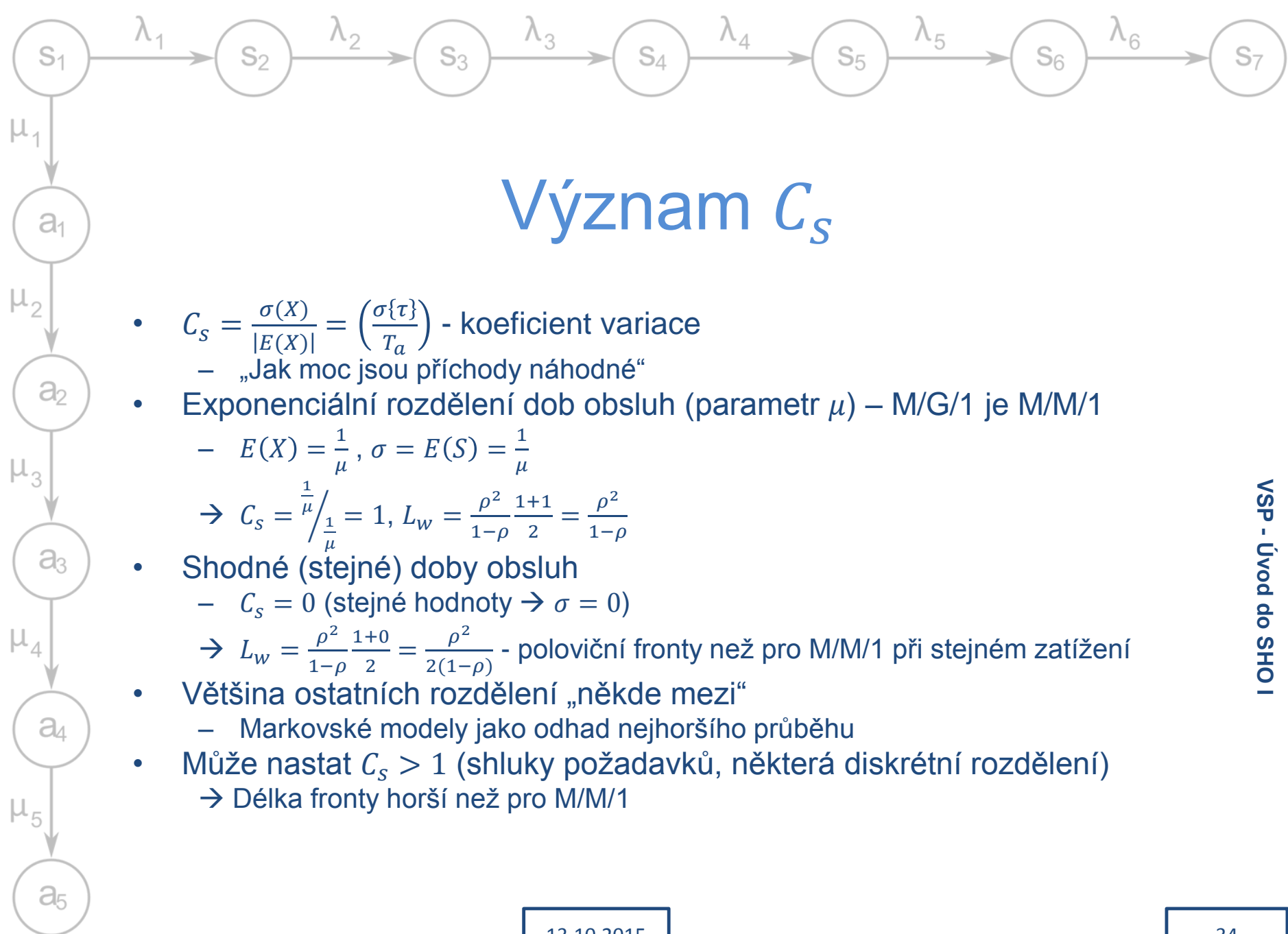
M/G/1

- $L_w = L_{w(M/M/1)} \frac{1+C_s^2}{2} = \frac{\rho^2}{1-\rho} \frac{1+C_s^2}{2}$ (střední délka fronty)

$$- L_q = L_w + L_s = L_w + \frac{\lambda}{\mu} = L_w + \rho$$

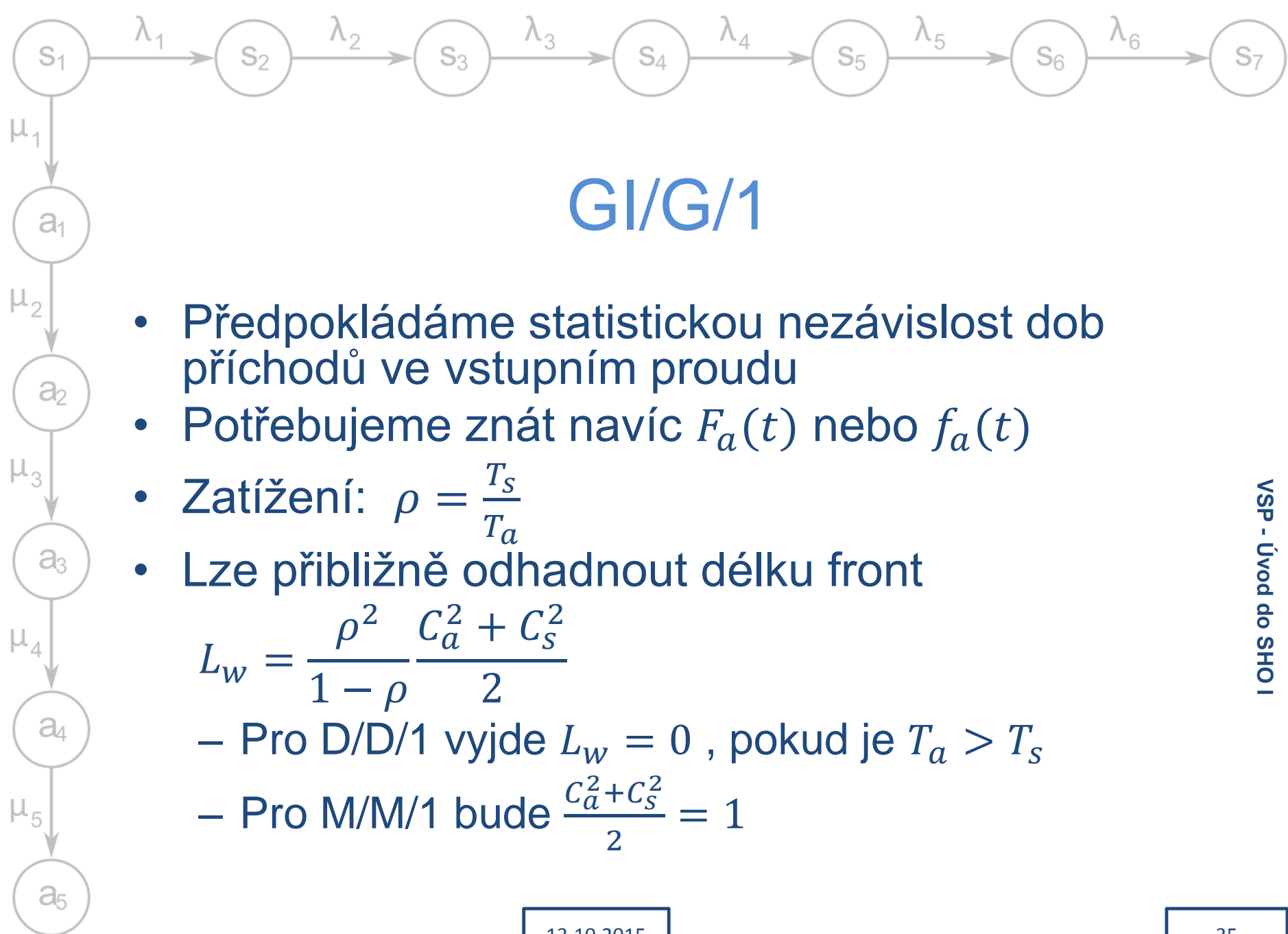
$$- T_q = \frac{L_q}{\lambda}$$

$$- T_w = \frac{L_w}{\lambda}, \quad T_w = T_q - T_s$$

Význam C_s

- $C_s = \frac{\sigma(X)}{|E(X)|} = \left(\frac{\sigma\{\tau\}}{T_a} \right)$ - koeficient variace
 - „Jak moc jsou příchody náhodné“
- Exponenciální rozdělení dob obsluh (parametr μ) – M/G/1 je M/M/1
 - $E(X) = \frac{1}{\mu}$, $\sigma = E(S) = \frac{1}{\mu}$
 - $C_s = \frac{\frac{1}{\mu}}{\frac{1}{\mu}} = 1$, $L_w = \frac{\rho^2}{1-\rho} \frac{1+1}{2} = \frac{\rho^2}{1-\rho}$
- Shodné (stejně) doby obsluh
 - $C_s = 0$ (stejně hodnoty → $\sigma = 0$)
 - $L_w = \frac{\rho^2}{1-\rho} \frac{1+0}{2} = \frac{\rho^2}{2(1-\rho)}$ - poloviční fronty než pro M/M/1 při stejném zatížení
- Většina ostatních rozdělení „někde mezi“
 - Markovské modely jako odhad nejhoršího průběhu
- Může nastat $C_s > 1$ (shluky požadavků, některá diskretní rozdělení)
 - Délka fronty horší než pro M/M/1

GI/G/1

- Předpokládáme statistickou nezávislost dob příchodů ve vstupním proudu
- Potřebujeme znát navíc $F_a(t)$ nebo $f_a(t)$
- Zatížení: $\rho = \frac{T_s}{T_a}$
- Lze přibližně odhadnout délku front

$$L_w = \frac{\rho^2}{1 - \rho} \frac{C_a^2 + C_s^2}{2}$$

– Pro D/D/1 vyjde $L_w = 0$, pokud je $T_a > T_s$

– Pro M/M/1 bude $\frac{C_a^2 + C_s^2}{2} = 1$

Děkuji za pozornost

- Příště generátory náhodných čísel a metoda Monte Carlo